

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ

"מראי מקומות"

ועד שתפרכס, ופרש"י שאם לא פרכסה בידוע שנטלה נשמתה קודם גמר השחיטה, ועי' תבו"ש יז' ז' מה שהקשה מכמה בהמות בריאות דמתות בלא לפרכס, ותי' דזהו רוב בהמות המסוכנות שמתות בלא לפרכס מתו לפני שנשחטו, ועי' פרמ"ג שם משב"ז ב' מה שביאר בדבריו.

ברמב"ם מאכ"א ד' יג' כתב דהאוכל מבהמה שלא פרכסה לוקה משום נבילה, ובמאירי כתב דאעפ"כ אינה מטמאה טומאת נבילות, והטעם לחלק ביאר במשנת ר"א ג' ט' דבאופן שיציאת נשמתה היתה גם משום השחיטה וגם משום המסוכנות היתר שחיטה אין כאן ומאיך טומאת נבילה נמי אין, וכנגד מצב זה אין את הרוב דלעיל, ולכן אף שאסורה באכילה אינה מטמאה.

שוחט מסוכנת ואינו יודע אם פרכסה או לא, עי' רמב"ם מאכ"א ד' טו' דהיא ספק נבילה, ובחת"ס הקשה למה לא נוקמא בחזקת חיה עד גמר השחיטה (ולמש"כ לעיל ניחא, דבגמר השחיטה יתכן שיצאה נשמתה גם בגלל מסוכנותה), עי' תי' וכן במשב"ז יז' ב'.

אי ר"א ור"ש במשנה חולקים? עי' שיטמ"ק מש"כ בדעת רש"י ומה שהביא מר"י מלוניל.

השתא מחיים אסירא לאחר מיתה מיבעי, ועי' רש"י ותוס' שפי' שאין הכוונה ק"ו, עי' טעמם, ובע"ב פרש"י שהוא מק"ו עי' חת"ס.

תוד"ה השתא מחיים, במה שהקשו דלא בעי קרא לאסור נבילה כיון שכבר מחיים אסורה באיסור אינו זבוח, עי' תוס' שבועות כד. ד"ה האוכל דס"ל שקרא ד-זבחת דלא בא לאסור שאינה זבוחה, וע"ע חת"ס וחי' רמ"ש מה שתירצו על קושיית התוס'.

השתא מסוכנת דלא מחסרא אסירא טריפה מיבעיא, ובאחרונים הקשו מכמה היכי תימצת דהיא טריפה לא בגלל חסרון גופני שיש בה, עי' גור אריה ותפארת יעקב, וע"ע ראש יוסף.

תוד"ה ודלמא (השני), במה שהקשו למה לעיל בקושיא נבילה היינו מסוכנת לא הוסיפה הגמ' וולעבור עליו בעשה ול"ת", עי' תורא"ש שיטמ"ק ותורת חיים.

יבוא איסור נבלה ויחול על איסור חלב, עי' ברמב"ם מאכ"א ז' ב' דהוא איסור כולל, ע"ע מגיד משנה ואור שמח, ובתוס' זבחים ע. נקט דהוא איסור מוסף, ועי"ש רעק"א.

ע"ב

תוד"ה ומה, עי' מה שהקשה על פרש"י, ועי' שיטמ"ק מהרש"א ברש"י ור"ן שישבו דברי רש"י, וע"ע תורא"ש וברמב"ן מה שהביא לפרש רש"י ומה שהביא בשם י"מ.

ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה, ולא בא בפי בשר פיגול, עי' בלב אריה למה חלקם לתרתי נבילה וטריפה ובשר פיגול, ועי' מהרש"א וחת"ס מה הזגיש מנעורי.

הנה נפשי לא מטומאה וגו', כתב המהרש"א דמלשון נפשי ראה שלא איירי בטומאה רגילה, ועי' תוס' כאן ובע"ז ועוד ראשונים במה השתבח יחזקאל הלא זה איסור מה"ת.

שלא אכלתי בשר כוס כוס, עי' מהרש"א דזה נרמז במה שלא אכל נבלה, וע"ע ברש"ש.

מבהמה שלא הורמו מתנותיה, ובתוד"ה שלא הקשו דאיכא למ"ד לקמן שאסור מדינא, עי' תי', ובראשונים תי' דכיון שהיה כהן לא היה איסור בזה, ועי' מהרש"א וחת"ס למה שייך בזה לשון פיגול.

בגדר האיסור לאכול מבהמה מסוכנת, עי' רמב"ם מאכ"א ד' יב', ועי' ש"ך יו"ד יז' ח'.

כל שמעמידין אותה וכו', ועי' מאירי ב' דעות אי מהני העמדה בידיים, עי' רמ"א יו"ד יז' א' ובפרי תאר שם, ועי' תבו"ש שם יג' דאם הלכה אח"כ לכו"ע מהני ועי' נימוקי הגרי"ב, ועי"ש ס"ק ט' היאך הבדיקה בעוף.

”דברי חיזוק”

הנה נפשי לא מטומאה שלא הרהרתי ביום לבא לידי טומאה בלילה, ונבלה וטריפה לא אכלתי מנעורי, שלא אכלתי בשר כוס כוס מעולם וגו', ומבואר מכאן דשניהם יסוד אחד להם והיינו דיני הקדושה והיא קדושת המאכלים לקדש עצמו אף במה שמותר לו, וקדושת המחשבה, שלא יכנס למוחו בדל של הרהור ומחשבה אסורה, ומסתברא שהמקפיד על זה מסייעים בידו להינצל מזה, וכל אלו הדברים יסודם ותיקונם באלו ימי השובבי"ם ולכן יש להתחזק בהם ביותר.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעה'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל
שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.